

KUSTBON

== Veckotidning för svenskarna i Estland. ==

Tredje årg. No 4.	Prenumerationspris	Utgives av Svenska Folkförbundet i Reval alla onsdagar.	Annonspris.	28 jan. 1920.
	1 månad Mk. 1:50 helt år " 18:— I Sverige 1 månad Kr. 0:50 helt år " 6:— I Finland 1 månad Fmk. 1:— helt år " 12:—		30 penni pr. mm. I Sverige 10 öre pr. mm. I Finland 20 penni pr. mm. För annons, som står 10 och mera gngr, räknas 20% rabatt.	

Till mina vänner på Svenska Odlingens Vänners 10-årsfäst den 2 januari 1920.

Denna hälsning hade försenats på posten och hann icke fram till 10-årsfästen. Vi införa den nu sent omsider i „Kustbon“.

Kära Vänner!

När jag nu sitter här och läser Eder lilla tidning „Kustbon“ och ser att Ni gå att fira Eder 10-årsfäst, känner jag mig plötsligt skyldig att sända Eder min hälsning på denna stora dag.

Många äro de minnen, som jag nu med glädje bär på från tider, då jag dväljdes i eder krets. Det var vännen Hans Pöhl, som först intresserade mig, (som skulle det väl annors ha varit?) och drog mig med i arbetet för mina stamfränder därute. Jag minns många upplyftande, förädlade sammankomster innan krigets ofärdsår bröta in och förlamade föreningens verksamhet. Alltid var vännen Hans den stora, drivande kraften. Det var en mycket stor glädje för oss rikssvenskar att gästa dessa Odlingens Vänners trevligt och underhållande ordnade möten, och icke minst bidrog kaffe- och thedrickningen, med dess små uppmuntrande poänger, att förhöja hemtrevnads-känslan vid sammankomsterna.

Medan ännu revolutionens eldar brunno på Revals gator avhöll Föreningen ett årsmöte, som jag aldrig skall glömma. Vi, som voro med, kände, att det var något nytt som vaknat till liv under dessa gnistrande kalla marsdagar. Vi kände det på pulsslagen, som kom varje åder att svälla av kraft, vi kände något varmt inom oss, som prässade tårar ur ögonen men som vi ändå inte kunde forma till ord ännu. För länge hade tankarna fått flyga som himmels vindar, utan möjlighet att formas till ord. Men den marskvällen, när Hans Pöhl hälsade den jämförelsevis fåtaliga skara, som vågat hörsamma kallelsen till mötet, dallrade redan framtidsdrömmarnas hela, eldiga längtan i Eder borne ledares röst. Med tårade ögon sutto vi och hörde stämmans skälving när han talade om den framtid, som han hoppades hans kära estlandssvenskar nu skulle gå till mötes. Men han dolde ingalunda allt det tunga arbete, som även väntade dem, all den nya oro, som skulle komma, då ju knappast den första stormen hunnit lägga sig efter massornas våldsamma anlopp. Den våren, som sedan följde, var fylld av sjudande arbete, och alltflera och flera medlemmar drogos in i det verkligt aktiva

arbetet. Förut hade många, alltför många, följt föreningens initialbokstävers (S. O. V.) synbara uppmaning, sov! men smittade av det allmänna uppvaknandet började nya krafter visa sig hjälpsamma vid föreningsmötena. Den våren uppdrogos nya riktlinjer för föreningens framtida verksamhet och allt såg ljusst och förhoppningsfullt ut, när jag på sommaren 1917 lämnade mina estländska vänner och for hem till Sverige.

Tyvärr känner jag alltför ringa om utvecklingen sedan dess. Men av „Kustbon“ ser jag, att arbetet går sin mödosamma gång framåt, och av våra svenska tidningar håller nu på att upparbetas en opinion för att komma Eder till hjälp.

För några dagar sedan satt jag i Göteborgs Högskolas vackra fästsäl och hörde Riksföreningens sekreterare tala ord, burna av den allra varmaste känsla för Eder upphöjda sak, och manande den svenska allmänheten till hjälp, till snar och kraftig hjälp, för den fattiga, kärnsvenska folkstammen därborta på Estlands karga öar och kustland. Särskilt nämnde han Eder energiske ledare, Hans Pöhls namn, (det enda namnet i hans långa tal) såsom en förebild. Det är namnet, kring vilket Ni samlas, mannen, som nu i så många år arbetat och kämpat för Eder. Jag har format denna min hälsning till en hyllning för allas vår vän Hans Pöhl, ty hans gärning är oupplösligt knuten till Odlingens Vänners historia. På samma gång vill jag uttrycka en önskan, att Ni envar, medlemmar av föreningen eller estlandssvenskar för övrigt, fattar ett fast beslut, att med hela Edert hjärta och med all kraft skänka föreningen allt det stöd, som erfordras, om kommande tider skola kunna skänka Edra barn den själens rikedom, som vår urgamla svenska kultur skänker Sveriges egna barn. Mätte ljusa tider randas, mätte Edra skönaste drömmar snart gå mot sitt förverkligande! Du, Estlandssvenska folk,

Din blomning, slutan än i knopp, skall mogna ur sitt tvång.

Se, ur din kärlek skall gå opp, ditt ljus, din glans, din fröjd, ditt hopp, och högre klinga skall en gång din fosterländska sång!

Eder tillgivne

Lars Erik Landahl.

Svenska Estland.

Ett och annat från Nuckö.

För „Kustbon“.

Såsom det redan är bekant, (se Kustbon No 1), så höll Svenska Odlingens Vännen

sitt års- och tioårsmöte på Nuckö prästgard fredagen d. 2 januari. Mötet var ovanligt talrikt besökt och gjorde det, såsom det senare förspörjes, ett gott intryck på många, som förut tagit avstånd därifrån. Kollekten, som efter kaffeserveringen upptogs, inbringade den för våra förhållanden ovanliga summan av 982 mark 75 penni, varifrån 181 m. avgår för smör, socker m. m. Vete och vetemjöl hade lämnats av välvilliga givare och familjen Aman i Österby ombestyrd malningen och bakningen o. s. v., och till vilka Föreningen uttalar sitt hjärtliga tack.

Skarlakans febern har också gjort sitt inträde på Nuckö och det på tre håll: i Gutanas, där den idag d. 15 jan. krävde sitt första offer, näml. skomakaren Mattias Vesterstens över 20 år gamla son Voldemar; i Rickholz, Roslep och Ölback samt i Sutlep. Om den på dessa orter även krävt offer, är mig obekant. Skolundervisningen i Klockargårdens skola har tills vidare måst inställas.

Joh. N—nn.

Statistiska meddelanden.

I förra nummret angavs svenskarnas antal i Reval vara 759 personer (lutteraner). I denna summa äro dock också omkr. 130 Nargöbor inberäknade och en del bortflyttade familjer, som ännu stå kvar i församlingen. Bland de angivna svenskarna, som icke äro lutteraner, äro en stor del tillfälligt inflyttade, så att det verkliga antalet svenskar i Reval härigenom betydligt minskar.

Nargö.

Svenskarnas antal utgjorde här under 1919 138 (68 män och 70 kvinnor), däraf 122 lutteraner och 16 baptister. De röstberättigades antal är 85. Före kriget bodde på Nargö 400 svenskar.

Korkis skolförsamling.

Ortens folkmängd tillsammans med ester utgjorde under 1919 250, däraf 117 svenskar (58 män o. 59 kvinnor). De röstberättigades antal utgör 86.

Wichterpals skolförsamling.

Ortens folkmängd tillsammans med ester utgjorde under 1919 961, däraf 224 svenskar (106 män o. 118 kvinnor). De röstberättigades antal utgör 161.

Döden lät för länge vänta på sig.

En härresande skildring.

Till redaktionen inlämnades härom dagen och anhölls enträget om införande av följande historia, ur vilken vi dock utelämnat namnen:

Farsgubben X på ett ställa i det svenska Estland passerade redan åttiotalet, men ändå visade sig icke ännu något tecken till hans hädanfärd, ty sonfamiljen ville så snart som möjligt bli av med honom, emedan han förtärde mera än han orkade arbeta, tyckte de. Hans göra var att dagligen förse den „värdiga“ sonfamiljen med vatten, som med en handkärta skulle forslas på en kvartkilometers väg, samt att försörja huset med ved, som han fick samla ihop i landets skog och själv dra hem i st. för häst. Det behövdes icke så litet vatten och ved för hushållet, ty döttrarna i huset tvättade sig mera än en gång om dagen och även kon skulle ha vatten. Men det var för litet gjort för maten och han åt för mycket, tyckte det bekväma ungfolket, varför den stackars gubben efter gjort arbete fick gå långa vägar och tigga någon brödbit att mätta sin hunger med. Så länge ryska matrosor uppehöll sig i landet tog gubben vägen till dem och där vankades bröd i överflöd, men annat blev det efter deras borttågande, ty nu var det att gå omkring i byarna, där bemötandet icke var det bästa, då folk visste, att familjen ägde en ståtlig villa.

En natt hade den gamle råkat komma bort från madrassen och kunde inte finna

den igen — han hade näml. ingen säng och fick hålla till godo på gälvet. Sonen hjälpte honom tillbaka till sovplatsen och trodde, att döden nu äntligen skulle komma och då var det inte tidigt, att genast ta i tu med förfärdigandet av likkistan, som också snart blev färdig. Men döden lät ännu några dagar vänta på sig. På fjärde dagen tyckte A., som ju väntat så länge, att man redan nu kunde ställa likkistan vid den döendes sida, trots det, att anden ännu icke flytt. Gamlingen fick således under en stund ligga och titta på sin nya bädd, innan döden äntligen kom som en befriare.

Ville härmed påminna K. läsare, att på ett bättre sätt må bemöta våra gamla, ty annars kunde det hända, att vi själva en vacker dag finge ligga och se på vår likkista.

Vi veta icke, huruvida alla detaljer i historien äro sanna, men en stor skam är det, om också blott en del av det anförda är sanning. Kommunalråd och fattigvårdskommittéer borde ha sett till, att sådant icke finge hända.

Rickholt. I Spithamn pågår den andliga verksamheten allt fortfarande. Nästan alla unga flickor ha anslutit sig till densamma och även äldre ha följt med strömmen.

M. Ringberg.

Religiös verksamhet i bygderna.

Till oss insändes och anhålles om plats för följande meddelande om den religiösa verksamheten.

En kort reseskildring.

Den 3. l. hade vi, J. Hörnström, A. Lindkvist och undertecknad den stora glädjen

att göra en resa över till Rikull, att hälsa på våra svenska blodsfränder samt hålla andliga möten. Vårt första möte hölls i Bergsby skolhus, ett annat i Spithamns bönehus, och det sista i Roslep skolhus. Alla möten voro talrikt besökta och Guds ande var förnimbar; några böjde sig vid korsets fot och bådö om rening i blodskällan, andra åter bådö om ny kraft för att kunna gå nya strider till mötes. Den 5. l. vände vi hem igen glada och tacksamma att vi aktats värdiga att vara små arbetare i den stora vingården.

Ormsö, d. 22/1. 1920.

J. Gärdström.

Lokala meddelanden.

Vår regering har beslutat tillåta fri transporter av främmande handelsvaror genom Estland.

Republikanska styrelsen beslöt den 20 jan.: tagande med i beräkningen det högsta rådets meddelande om ryska blockadens avskaffande finner regeringen det nödvändigt deklarerat, att all transit handel över Estland finge passera tullfritt.

Soldaternas och deras familjers pensionlag har den 23 dennes antagits av konstituanten i första läsningen.

En ny fara hotar.

Kanondundret har knappt upphört vid vår gräns och redan hotas vårt land av en annan fara. Det är de smittosamma sjukdo-

Fran det flydda.

Bland mina gamla papper har jag hittat avskrift av följande dikt, som förtjänar att räddas ur glömska. Författarinnan, en ung flicka från Rikull, Nuckö socken, en stilla, tillbakadragen natur, en ädel karaktär, om vilken även den argaste skvallergumma ej kunnat finna orsak till angrepp, levde sitt eget liv med sina böcker och tankar. Redan då angripen av sjukdom, besökte hon ändå då och då Kamratringens möten. Det var dödstyst i salen, då hon med stor ansträngning uppläste någon dikt eller berättelse. Alla hade en förnimmelse av, att här hade man framför sig en trött vandrare, som redan gjort uppräkningen med denna tillvaro och vars odödliga jag redan dvaldes bortom det synliga. Syster, jag avundas dig din lott, det lugn och själens ro, varmed du blickade ut över den „mörka flod.“ Men du såg den ljusa hemlandsstranden där bakom, därför kände du ingen bävan. Dock, att du kämpat, kämpat hårt, känt hela djupet av tröstlös smärta, därom vittnar denna din dikt. Men du vann den största av alla segrar, segern över döden, vilken du visste ej vara någon död utan endast en övergång till livet. Här hennes dikt.

Jag är ung, jag är ung,
Men för mig är sorgen tung.
Aldrig har jag nå'n hjärtevän,
Som kan göra mig glad igen.
Glädjen för alltid flytt.

Aldrig mer, aldrig mer
Livet ute blommor ler.
Fåglars kvitter och skogens sus,
Daggens glitter och strömmens brus,
Intet kan tjusa mig mer.

Få äro blott, få äro blott
Mina felsteg och mina brott.
Men de lidanden jag utstått,
Och de tårar jag fälla fått
Kunna ej räknade bli.

O, hur tungt, o hur tungt!

Aldrig mer blir mitt hjärta lugnt.

Som ett hav, då det upprört är,
Som ett skäpp, då det sjunka plär,
Sådant mitt inre nu käns.

Sorglösa ungdom, glöm ej, att även du förr eller senare står vid samma mörka port. Har du då i likhet med systemen vunnit den tro, som ej bävar tillbaka för dödens udd? Stanna ett ögonblick vid systemens minne!

En länk i Kamratringen.

Bön med lyfta händer är ej nog,
lantman, då du ber för jordens gröda.
Bed med handen på din plog,
då välsignar bödens kraft din möda.

V. Rydberg.

Glöm ej din mor!

Det finnes inget ord, som ineffattar så mycket och som har så stor betydelse för oss, som det lilla ordet — mor. „Många äro som andra, men ingen är som mor,“ säger ett ordspråk.

Det var mors blida, vänliga anlete, hennes milda, kärleksfulla blickar, som först mötte våra ögon, då vi första gången skådade ljuset. Det var hon, som stödde och ledde de första, stapplande stegen. Det var hon som hjälpte oss, då vi voro i trångmål och betryck. Det var mor, som ömt och medlidsamt tröstade oss, då vi voro ledsna och bedrövade.

Men så gingo åren och vi växte upp och blevo stora. Nu skändes vi, som man säger, att gå och hålla mor i kjolen. Vi ville försöka stå på egna ben och söka lyckan på egen hand. Och nu kanske vi irra borta i främmande land, fjärran från vänner, hem och fosterbygd eller om vi vistas i det egna landet, äro vi måhända ändå fjärran från mor och hemmet. Om så är förhållandet, låtom oss då i minnet gå på drömsfärd

till det ensliga torpet vid skogsbrynet, till den lilla röda stugan vid grinden eller sjöstranden eller till det ståtliga palatset i någon stad. Vi kanske möta en tård, lutande gestalt, med skrumpna, fårade drag och hår, som gränats av år och mödor eller av sorg och grämelse över en son eller dotter, som glömt och förgätit sin gamla mor därute i den villande världen. Eller vi kanske se ett blitt, vänligt anlete, som strålar av glädje och tacksamhet över en son eller dotter, som söka återgälda en smula av den kärlek, omtanke och omvårdnad, de själva åtnjoto av mor, då, de voro små svaga värlösa barn en gång i tiden.

Du har kanske en mor, som du älskar, dyrkar och vördar. Men därute i världsvimlet, bland dagens ävlan och id, glömmor du kanske att skriva hem till mor så ofta, som du borde göra. Ingen kan känna eller ömma så som en mor för sina barn. Du kan icke förstå eller fatta, hur det kännes för en gammal mor, att gå därhemma i ensamheten och vänta på en rad eller ett meddelande från sonen eller dottern därute i världen, fjärran från mor och hemmet. Det är kanske längesedan du skrev hem till mor. Om det är så, bör du genast taga papper och penna och slå dig ned vid ditt skrivbord samt skriva ett långt, vänligt brev hem till mor.

Det finns så många fattiga kärlekshungrande moder- och faderlösa stackare i världen. Så om du har en gammal mor kvar i livet, bör du försöka förstå att tillräckligt uppskatta och värdera densamma. En dag då du minst anar, kanske mor lämnar dig och går dit, varifrån ingen vänder åter. Då om icke förr, skall du erfara, vad du ägt och förlorat i din mor.

Ja, om du glömt din gamla mor i världen villsam, vid och stor, så sona vad du brutit har så långa mor du än har kvar. Sök sprida ljus på hennes väg, en strimma utav sol och vär; hon gått så många trötta steg för dig i gångna år.

Erik P—n.

marna, som ryska krigsflyktingar och nordvästarmens krigare fört med sig — fläcktyfus, tyfus, och som grasserar isynnerhet i Narva, men även i Jövve och andra ställen. Också i Reval ha sjukdomsfall förekommit.

Energiska åtgärder ha vidtagits för farsans bekämpande. Befolkningen uppmanas noga iakttaga de föreskrifter, som komma att lämnas. Såsom ett gott medel rekommenderas

renlighet och åter renlighet.

Ställningen på fronterna

Estniska Överbefälhavarens meddelande.

De sista dagarna.

På fronterna är allt oförändrat.

Lettiska Överbefälhavarens meddelanden visa, att letterna haft rätt goda framgångar mot ryssarna. Bl. a. må meddelas, att de lettiska trupperna den 21 januari på kvällen intogo staden Reshitsa, som ligger vid Petersburg — Varschus och Moskva — Vindaus järnvägs föreningspunkt samt har över 10 tusen innevånare.

Fredskonferensen.

Fredsunderhandlingarna i Dorpat se för tillfället hoppfulla ut och freden kommer utan tvivel till stånd, att döma efter saker-

nas utveckling hitintills. Skulle freden bara bli varaktig! En hel del punkter i freds-kontraktet ha redan antagits av de båda makterna. I meningsskiljaktiga frågor vänta sändebuden på svar från sina resp. regeringar.

Sinovjev om freden med Estland.

Sinovjev, en fränstående man i Petersburg, har på ett sammanträde förklara. Vapenvilan är nödvändig för oss för att vi skola kunna samla våra krafter mot Koltshak och Denikin. Estland hotas av inre kommunistisk propoganda, vilket Råds-ryssland understöder.

Konferensen i Helsingfors.

På konferensen ha randstaterna i princip godkänt planen att bilda skyddskår för Finland, Estland, Lettland och Polen.

Vidare fordras de Baltiska staternas „de jure“ erkännande som oavhängiga självständiga stater samt önskas enhälligt Östersjöns neutralitet för alla i kongressen deltagande randstater.

Randstaterna planera avhålla nästa konferens redan nu på våren i standen Riga.

Sverige och Finland.

Årets svenska riksdag öppnad.

Sveriges riksdag öppnade åter sina por-

tar för 1920 års representant församling måndagen den 11 januari. Vid tillfället framlades propositioner om riksstat på sammanlagt över en miljard kronor.

Dödsstraffets avskaffande i Sverige.

Därom skriver Aftonbladet för den 14 januari:

De av k. m:t tillkallade sakkunniga — professor Thyren, borgmästare Jacob Pettersson och hovrättsrådet William Linder — ha nu avslutat sitt arbete med utredning av och uppgörande av förslag till dödsstraffets avskaffande. Förslaget torde före denna veckas utgång komma att överlämnas till regeringen.

De sakkunnigas ståndpunkt till frågan om dödsstraffets avskaffande var på förhand känd. Såväl professor Thyren som borgmästare Pettersson ha i riksdagen uttalat sig för detta straffs avlägsnande ur vår strafflagsstiftning och hr Linder har varit av samma uppfattning. De sakkunniga torde sålunda från början ha inriktat sig på frågan om hur reformen praktiskt skulle genomföras. Därvid har man enligt Soc. D. stannat för ett förslag, som innebär att helt enkelt stryka ur vederbörande paragrafer i allmänna strafflagen och strafflagen för krigsmakten straffbestämmelsen om livets förlust. I frågan varande straffbestämmelse föreslås dessutom avlägsnad ur ansvarighetslagen för statsråden.

Däremot bibehålles dödsstraffet, enligt sakkunniges förslag, i krigsartiklarna. Detta torde dock icke böra tolkas som ett bestämt ståndpunktstagande för att i frågavarande fall dödsstraffet skulle bibehållas, men sakkunniga lära anse att en närmare prövning här bör ske.

Då sakkunnigeförslaget så snart kunnat framläggas finnes grundad anledning antaga, att k. proposition i ärendet kommer att avlätas till årets riksdag.

Kommunaltidning för Finlands svenska landsbygd har utkommit. Första numret innehåller artiklar om Förvaltningen av kommunernas spannmålmagasin, Socialdemokraterna och det kommunala livet, Kyrkofullmäktigeinstitutionen m. fl. I avdelningen Kommunala spörsmål besvaras en mängd frågor ang. de nya deklaraionsblanketterna, taxeringsgrunderna m.m. En redogörelse lämnas för landskommunernas förbund i Sverige. Slutligen ingå en mängd kommunala nyheter, minneslista för januari m. m.

Utlandet.

Som bekant, har fredsfördraget mellan de allierade och Tyskland ratificerats och den 10 januari trätt i kraft.

Klemenceau inbjuder Sveriges statsminister Nils Edén till folkförbundet inom två månader räknat från traktatens ikraftträdande.

Våra barn.

Sex år har Estland varit indraget i kriget. Det har varit en hård tid. Isynnerhet har det sista krigsskedet — frihetskriget — fordrat stora ansträngningar och många offer. Nu hoppas vi komma till fred, men därmed är nöden och svårigheten ännu icke över. Jag menar livsmedelsbristen, som till och med nu tilltager, då så mycket av de ringa förråden, som finnas i landet, gå över gränsen till Ryssland, dit spekulanterna, lockade av de oerhörda priserna, på många sätt utsmuggla våra nödortfästaste produkter — spannmål, socker, smör, salt m. m. Det är en sorgsen sanning att livsmedelsbristen på våren och sommaren kommer att vara ännu kännbarare ännu. Det gäller att söka hjälp och detta först och främst för våra hungrande barn. Genom Svenska Rödakorsets försorg fingo 113 estländska barn — däribland 20 svenska — i fjol somras vistas i Sverige. Det var en stor hjälp och lyckliga voro de, som kunde komma med. Av våra svenska barn fingo dock de flesta icke komma med, då antalet var begränsat. Nu i dessa nödenstider, går en vädjan från de Estlanssvenska hemmen till Moder Svea:

Emottag våra barn i sommar! Rädda våra små! Bered plats för 100 à 150 av dem!

Vilken stor nytta en sådan vistelse i Sverige även medför i svenkhetens intresse behöver ej här beskrivas!

Utom bristen på livsmedel råder även stor brist på kläder och skodon. Och vem ville räkna, huru många av våra små i brist härav hava varit tvungna att försumma skolan i vinter?

Om läget är svårt i städerna, så är det icke heller mycket bättre på landsbygden för dessa som icke haft egen åker att skörda. Vi erfara att föreningen Svenska Odlingens Vänner i Estland (adress Riddareg. 3, Reval) är beredd förmedla i denna fråga.

Brev till Kustbon.

Herr Redaktör!

Om än betydligt försenade, så ligga dock de två första numren av Kustbon för nya året på mitt skrivbord. Och de ingiva de gladaste förhoppningar för framtiden. „Skötebarnet“ tycks börja krya till sig. Det är ju hjärtevärmade se, att det tilltager icke allenast i ålder utan även vad storlek och innehåll beträffar. Lycka, lycka till i fortsättningen! Mätte inga oförutsedda svårigheter och mellanfall skada eller hindra dess normala utveckling! Mätte den kunna ena och samla våra spridda landsmän, värma, närma, hjälpa oss framåt och uppåt mot ljusa, stora mål! Mätte genom Kustbon kärleken till vårt gamla kära språk slå ut i en flammande låga! Ske alltså!

Allt stort medför ansvar och förpliktelse. Redaktören får ej ett ögonblick glömma, att endast det bästa är gott nog för Kustbon. Skall den vinna inträde i alla svenska hem, vinna våra svenskers hjärtan, måste Redaktionens nedläggning sin varmaste kärlek, sin bästa förmåga för att göra tidningen omväxlande, läsvärd, nyttig. Framför allt, så mycket som möjligt meddelanden från de olika svenskorterna. Skulle Redaktören därvid ändra och rätta lite grant, skadar ej. Och skulle ens snillefoster hamna i papperskorgen, låt ej avskrämma dig — bättre lycka nästa gång. (Redaktören brukar sin sax och papperskorg ej förgäves.)

Detta väntar vi från herr Redaktören. Ombudsmännen få även göra sitt bästa att sprida tidningen, ej låta den bliva liggande hos sig, såsom ibland hänt och händer på en del orter. Ombudsmännen böra ofördröjligen skicka tidningarna vidare. En slarvig ombudsman kan bliva till största skada för saken. Känner ombudsman därför med sig, att han ej vill eller kan vara Kustbons springpojke, så avsäg uppdraget och låt en annan med bättre lust och flinkare ben taga saken om hand.

Nu har undertecknad avbördat ett hjärtebehov, som jag anser av största vikt för Kustbons bästa. Jag har talat!

Farbror Svenske.

Annonsera i Kustbon!

Alla föreningar, kyrkoråd och kommunalråd måste i god tid annonsera alla sina möten i Kustbon.

Tyska krigsfångars hemsändande från Frankrike.

(Eta). Reval, 21. jan. Tyska radiotelegrafren meddelar, att tyska krigsfångarnas hemsändande från Frankrike börjas från och med tisdagen.

Oroligheter i Tyskland.

Enligt Eta meddelande är det oroligheter i Berlin. Folket fordrar proletär diktatur. Den 13 jan. samlades cirka 30.000 arbetare omkring parlamentshuset, där de anföll vakt och ämbetsmän. Polisen lyckades skingra den upprörda folkskaran.

Två timmar senare den 13 jan. tillkännagav rikets president en särskild lag för hela Tyskland, utom Bayern, Baden och Württemberg.

Under upproret dödades 43 och sårades 105 personer.

Engelska trupper sändas till Schlesvig, Danzig och Ost-Preussen.

(Eta) London, 22 jan. I går kväll meddelades officiellt, att Sherwods regementes 1. bataljon idag skulle fara till Flensburg. Efteråt reser andra bataljonen till Danzig och tredje till Allenstein.

De allierade erkänna Kaukasiska staternas självständighet.

(Eta) London, 16. jan. De allierades högsta råd beslöt de facto erkänna Armeniens, Georgiens och Aserbejdshans självständighet.

Exkejsare Wilhelms utlämnande.

Som bekant, fordrade de allierade makterna förre kejsare Wilhelms utlämnande.

Nu vänder sig Hollands regering — enligt „Svenska Dagbladet“ till de neutrala länderna med upprop att protestera häremot.

Nordiskt ministermöte i Köbenhavn.

Enligt en uppgift från Köbenhavn skulle i

slutet av januari hållas ett nordiskt ministermöte i Köbenhavn, varvid skulle dryftas de omedelbara följderna för de nordiska länderna av fredsslutet och fastställas dessa länders slutliga ställning till folkförbundet.

Kyrkliga meddelanden.

År 1919 föddes i Nuckö församling 34 gossar och 53 flickor, tillsammans 86 barn; bland dessa 1 par tvillingar, 2 dödfödda och 5 utom äktenskapet.

Döda: 40 män och 35 kvinnor, tillsammans 75. Häre äro icke inberäknade sådana, som avlidit på krigsfältet eller begravts utom socknens gränser.

Konfirmerade 169 barn, förelysta 23 par och vigda 15; begått Herrens nattvard 661 personer. I äldre tider var det nära på lika många tusenden, vilket nogsam vittnar om det andliga livets förfall. Joh. N—nn.

Den 21 januari 1920 avled eleven i Höbriug skola, vår kära skolkamrat,

Mathias Mattsson Westerman

från Paj, sörjd av föräldrar, syskon, släktingar och alla skolpojkar i byn.

R. Westerman, A. Klippberg.

Lördagen den 31 jan. kl. 7 e. m.
aftonsamkväm i Svenska Klubben, Bredgatan 15, (ingång Klosterg.)
 Inträdesavgift Mk. 5:—

Alla som hava intresse för den svenska odlingen i Estland inbjudas till

SVENSKA ODLINGENS VÄNNERS allmänna möte

å Svenska Klubben, Bredgatan 15 (ingången från Stora Klostergatan), onsdagen den 4 februari 1920.
 Programmet omfattar föredrag, diskussion m. m.
 Nya medlemmar mottagas! **STYRELSEN.**

Svenska Folksekretariatet

vid Estlands Bildningministerium
 :: har sitt kansli ::
 Dompromenaden 3, Reval,
 och är öppet alla söckendagar 9—3.

Har du redan prenumererat på
„KUSTBON“ 1920?

Om du icke gjort det än, så skynda dig! Ännu är det icke för sent. Du har bara att anmäla namnet och adressen samt överlämna den lilla prenumerationsavgiften till någon av ombudsmännen.

Alla svenska hem böra ovilkorligen läsa Kustbon!

GUDSTJÄNST

i svenska St. Mikaelsskyrkan, Riddargatan 9, hålles varje söndag kl. 11 f. m.

S. O. V. medlemmar i Reval uppmanas att avbetala sina **medlemsavgifter** för 1919 och 1920 till fören. kassör N. BLEES. Kustbons red. Riddarg. 3, onsdagarna på eftermiddagen eller Bildningsmin., Dompromnad 3, alla dagar 9—3.

Alla damer, som hava intresse för vår gemensamma sak, uppmanas att infinna sig på

syaftonen

varje måndag från kl. 5 e. m. å Svenska Skolan, Riddaregatan 3. Syföreningen har i uppgift att huvudsakligen understödja församlingens fattigkassa. Alla med! **Styrelsen.**

„S. O. V.“s bibliotek,

Riddaregatan 3, hålles öppet måndagar och torsdagar från kl. 6—8 e. m.

!!! Hejsan !!!

Eftersom det är skottår i år, så våga två svenska levnadsglada flickor tala om, att de önska

brevväxling.

Svar till Anna-Lisa och Else-Maj, Bergmansgatans post. rest. Helsingfors.

Klockaretjänsten

i Ormsö ev. lutherska St. Olai församling anslås ledig och intresserade kandidater uppmanas att anmäla sig till den 1 mars 1920. Kandidaterna böra samtidigt även insända betyg över bildningsgrad samt kännedom i musik och körledning.

St. Olai kyrkostyrelse.

Examinerad svensk **sjukgymnast-massör** från Finland, har även biträtt såsom dr. assistent och är student, söker anställning i Estland.

Svarat emot under „K. G. N.“, Kustbons Redaktion, Riddareg. 3, Reval.

Tre svenska soldater önska **brevväxling.**

Skämt och anonyma brev besvaras ej. Även brev från Sverige emottas.

Björk, Asp, Lind, Pääsküla söjawangide laager, Nõmme, Eesti.

Ett brev, som för länge, länge sedan från

Psychminsk, (Permska guvernementet) över Stockholm, Kungl. Vitterhets hist. och antikv. t. akad. adresserats till Boris Palm, Kertel, Dagö, har kommit på avvägar och kan nu erhållas på Kustbons redaktion, Riddareg. 3, Reval.